

Fordelingen af Styrelsens Forretninger vedtoges i samme Møde. Frk. Frederiksen blev valgt til Formand, Frk. Engelbreth til Kasserer, Frk. Arntzen til Sekretær. I øvrigt fik hvert Medlem af Styrelsen sin Gren af Forretningen at besørge, efter Omstændighederne i Forbindelse med et af Styrelsen nedsat Udvalg.

Abby Kelly Foster.

I Udtog efter The englishwoman's review.

Den 14de Januar døde i Worchester i Massachusetts en Kvinde, der hele sit Liv igjennem havde kæmpet en fortjenstfuld Kamp for Negerslaveriets Afskaffelse, for Kvindens Stemmeret og for Maadeholdssagen. Abby Kelly blev født 1811; hendes Forældre nedstammede fra irske Kvækere, de flyttede til Worchester, medens hun var ganske lille. Hun blev opdraget i en Kvækerskole og virkede derefter som Lærerinde først i denne, senere i andre Kvækerskoler. Men da hun var omtrent 26 Aar gammel, opgav hun denne Stilling for fuldstændig at kunne hellige sig til den Sag, hun omfattede med den højeste Interesse, Slaveriets Afskaffelse. Ved et stort Møde i Philadelphia 1838 talte hun første Gang til en Forsamling af Mænd og Kvinder om Slavernes Frigjørelse, noget, ingen Kvinde havde gjort før hun, og ikke alene var hun den første men ogsaa den mest utrættelige og den mest forfulgte af alle de Kvinder, der have arbejdet for denne Sag. Hun talte overalt i de forenede Stater og holdt Møder i Kirker, i Skoler, i Lader, under aaben Himmel, ofte afbrudt af Pøbelen og altid haanet og latterliggjort; mange baade Mænd og Kvinder blev udstødte af deres Kirkesamfund, fordi de gik til hendes Møder. Præsterne sendte advarende Hyrdebreve ud til Menighederne, for at disse kunde vogte sig for en Kvinde, der, medens hun tog Ordet for Slavernes Frigjørelse, tillige kæmpede for Kvindens Ret til Deltagelse i Samfundslivet. Trods megen Modstand, fordi hun var en Kvinde, blev Abby Kelly med overvejende Flertal valgt til Medlem af „Selskabet imod Slaveriet“ i Aaret 1848. 5 Aar senere ægtede hun Stephen Foster men beholdt stedse sit Pigenavn foran hans Navn. Hun fortsatte med usvækket Iver sine Foredrag; paa en Rejse i Ohio taalte hun hver Dag i 6 Uger; og baade hun og hendes Mand nærrede saa vidtgaende Anskuelse om Kvindens Berettigelse til Stemmeret, at de i 2 Aar nægtede at betale Skat, fordi Mrs. Foster ikke maatte stemme. Naar hun betraadte Talerstolen, var hun dristig og udfordrende, men ellers var hun en elskværdig, fordringsløs Personlighed. I sine sidste Aar førte hun et roligt, tilbagetrukket Liv som Enke, men trods et svagt Helbred var hun ikke uvirksom, lige før sin Død arbejdede hun paa en Levnetsskildring af sin Mand. Hendes sidste offentlige Virksomhed bestod i at samle Penge til Arbejdet for at faa Unionsforfatningens Paabud om Negrenes borgerlige Ligestilling bragt til Ud-